

53. A HARMADIK ANGYALI ÜZENET **(Jel 14:9-11)**

Bevezető

1. Isten utolsó felkínált szövetsége egymást erősítő és magyarázó „hármasság” üzenet, mely az örökkévaló evangélium kibontása.
 - Az első angyali üzenet a teremtő Isten félelmére és imádatára szólít fel, aminek az a tartalma, hogy nem a fejlődés véletlenje hozta létre a világot, hanem Isten, mint teremtő a kezdet és a vég.
 - A második angyali üzenet a történeti háttérrel szól. Milyen körülmények között kell szövetségre lépni a kezdet és a vég Urával Babilon hármasságának uralma idején?
 - A harmadik angyali üzenet az igazoló hűségjelről szól. A döntést azzal segíti elő, hogy a végső következményeket tárja fel.
2. A hármasság angyali üzenet háromféle szerkezetben tárja fel az örökkévaló evangélium megvalósulását.
 - Az első apodiktikus, kijelentő formában tárja fel az alapelvet. Az örökkévaló evangélium elfogadása, az igazi istenfélelem a világteremtő Isten előtti meghódolás. Nem az evolúció fejlődéselmélete vezet a célhoz.
 - A második angyali üzenet egy történeti tény kibontása: Babilon leomlik. A mai embernek sem sikerül a bábéli torony felépítése. Minden emberi evolúció elmélet összedől, és maga alá temeti a híveit.
 - A harmadik angyali üzenet kazuisztikus, „akkor” és „ha” szerkezetű. Szabad döntésünket azzal segíti, hogy a következményekre utal. Csak arról tudok felelősen dönteni, aminek a következményeit ismerem. Az okot és az okozatot egyformán kell tudnom.

A harmadik angyali üzenet

1. A harmadik angyali üzenet arra felel, hogy mi lesz a Bárány ellen támadó hamis hármasság sorsa, akinek előre megfontolt terve, hogy tönkre tegye a teremtett világ Istentől alkotott rendjét.
 - A Sárkány és társai is imádatra szólítanak fel, de ez az imádat a hamis hármasság hatalmának elismerése.
 - Isten kegyelmének célja nem a mi bűnös döntéseink tolerálása, elfogadása, hanem a teremtés rendjének helyreállítása.
 - A bűn, a teremtési rendtől való eltérés az ember önmegsemmisítő akciója. A bűn magában hordozza a büntetést, mint ahogyan az ok az okozatot.
 - Isten ítéletének az a célja, hogy a teremtés rendjét helyreállítsa. Aki a felajánlott kegyelmet visszautasítja, arra rászakad a bűn természetes következménye. Ezért az ítélet Isten kegyelme, ami a világot a végső pusztulástól megmenti.
2. A második angyali üzenet visszautal a 13. fejezet tengerből és a földből feljövő fenevadjára és annak bálványképére.
 - A sárkánynak, a földből és a tengerből feljövő fenevadnak az a célja, hogy őt imádják az emberek (13,4.12). Engedve a csábításnak behódoljanak a hatalomnak.
 - A fenevad képmásába a földből feljövő kétszarvú vadállat lehel lelket. Az ókori ember hitte, hogy a bálványképek mozogni, beszélni tudnak. A császárt is egy ilyen megelevenedett bálványképnek tartották.

- A földből feljövő fenevad célja volt, hogy bélyeggel jelölje meg azokat, akik a teremtő Isten helyett az ő szolgálatába állnak (13, 16-17). Az ókori világban a bélyeg – tulajdon-jel volt. A fenevad célja az volt, hogy a be nem hódolókat kizárja a társadalom életéből („hogy senki se vehessen vagy adhasson”).
3. A hamis hármasság végső sorsát ószövetségi képek segítségével mondja el a Jelenések könyve.
- Aki elfogadja a hamis hármasság tulajdonjelét „*az is inni fog Isten haragjának borából*” (10. vers). Ézs. 51:17; Jer 25:15. Az ítélet megszokott ószövetségi képe volt. Jeruzsálem a fogsággal „kiitta a haragpoharat”, Isten minden népet is a haragpohár kiivásával ítél.
 - Ez „*készen van elegyítetlenül Isten haragjának poharában*”. A kegyelmet visszautasító emberre teljes egészében ráhull az ítélet elegyítetlenül.
 - A kegyelmet visszautasítók „*gyötrődni fognak tűzben és kénköben*” mint egykor Sodoma és Gomora (1Móz 19:23-25) akikért hiába járt közbe Ábrahám, még az angyalokat is meg akarták rontani. Ez a történeti tapasztalat lett az ítélet képe az Ószövetség számára (pl. Ézs 30:33;34,9; Ez 38,22 stb.)
 - Az Istennel szembeforduló ember szenvedéseit a zsidó közgondolkodás általánosan használt képeivel szemlélteti a Jelenések könyve (ugyanígy 19,20; 20,10)
 - Az ítélet „*a szent angyalok és a Bárány előtt*” fog megtörténni, vagyis azoknak szeme láttára. Ez megfelel ismét az apokaliptikus hagyományoknak (pl. Énok 48:9). Mint a példázatbeli gazdag esetében (Lk 16:23-24) ez azt jelenti, hogy a kegyelmet visszautasítóknak látniuk kell, hogy mit utasítottak el maguktól az örök élet lehetőségét.
 - „*Gyötrődésük füstje száll felfelé örökkön örökké*” (11.vers). Az örök itt nem az időtlenséget jelenti, hanem a teljességet, mint ahogyan Sodoma és Gomora örök tüze (Júd 7). Az jelezi, hogy Isten ítélete végleges és megváltoztathatatlan. Utalás ez is Ézs 34:10-re.
 - „*Nincs nyugalomuk azoknak, akik imádják a fenevadat és az ő képmását, és akik magukra veszik az ő nevének bélyegét*” Az emberi élet végső célja a békesség Ez az az állapot, amikor az ember „közös nevezőre kerül” Istennel, a másik emberrel, a világgal és önmagával. Ezt a teremtésbeli rendet rontotta meg a bűn. Ennek a kiteljesedése, teljességre jutása az örök kárhozat. Az üdvösség pedig nem más, mint a helyreállt harmónia.

Összegzés

1. A harmadik angyali üzenet is Isten evangéliumának része. A kegyelem elutasításának következményét mutatja be. Ha Babilont, a hamis hármasságot imádom, és neki szolgállok, elveszíttem életem értelmét, a békét, a lét harmóniáját.
2. Különös hangsúly kerül ebben az üzenetben is a teremtő Istenre és a teremtés jelére, ami a hetedik nap megszentelése (1Móz 2:1-3- 2Móz 20:11).
3. „Minden zsidó és minden keresztény tanításnak, mely a teremtésről szól, egyúttal a szombatról szóló tanításnak is kell lennie, mert szombaton és a szombat által ismerik fel az emberek azt a valóságot, amelyben élnek, és amely önnönmagukban van, mint Isten teremtése. A szombat nyitja meg a teremtést igazi célja felé, szombaton történik a világ megváltásának előünneplése, a szombat maga az örökkévalóság jelenléte az időben, és az eljövendő világ előíze.” (Jürgen Moltmann: A reménység fényei. Bp. 1989. Református Sajtóosztály 321.)